

[Finansministeren.]

fuldkommen harmoni, det tror jeg ikke på. Når jeg siger, at der alligevel er tale om en skat efter evne — og dette er svar til både hr. Henry Christensen og hr. Hilmar Baunsgaard — så mener jeg dermed, at denne skat jo virker præcis på samme måde som hvis vi — hvad der jo også var en mulighed — ikke havde fået dette med afkald på en dyrtidsportion, men i stedet for havde fået noget, som hr. Henry Christensen flere gange har været inde på i lignende situationer, f. eks. en bunden opsparing eller en almindelig skat. Lad os sige, at vi var i den situation, at vi sagde: ja men vi skal ikke løse problemerne ved hjælp af afkald på en dyrtidsportion, vi bliver nødt til at tage en ekstraskat af hele den danske befolkning. Jeg kan ikke se, at en sådan skat, som hr. Hilmar Baunsgaard og hr. Henry Christensen formentlig så også ville gå ind for, ville virke spor anderledes, og det vil jeg gerne overbevises om; jeg kan ikke se det. Den ville virke præcis på samme måde, hvortil så ville komme, at visse grupper fik deres dyrtidsportion, og vi fik den stigning i omkostningsniveauet, som vi nu gerne ville være fri for. Men det er da klart, at selve det, at man prøver at løse dette problem ved to forskellige sæt regler, som ikke skal opfylde helt det samme formål, giver en skævhed, det er jeg med på — hvis det er det, der menes med, at der er en skævhed. Men her mener jeg, at selve dette at få samtlige lønmodtagere i dette land til at give afkald på en dyrtidsportion er så stor en ting både historisk set, økonomisk-politisk set og også en så stor ting i den aktuelle situation, at det nok er værd at ofre lidt på. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at lønmodtagerne over for det afkald, de giver dér, siger, at så må den øvrige del af befolkningen foretage et tilsvarende offer, og det er altså det, vi har fundet frem til på denne måde. Jeg er villig til i udvalget at se på, om der er særlige tilfælde, hvor man kan sige, at det virker særlig skævt.

Hr. Henry Christensen nævnte dem med de store lønindkomster — dagbladet Information var jo inde på det forleden dag, jeg har selv været inde på for en uges tid siden, om man skulle se på det — de såkaldte direktørlønninger. Det er lidt svært at be-

grunde logisk, at man, hvis de pågældende faktisk afgiver måske en meget stor dyrtidsportion, så skal komme og sige til dem: nu skal I altså både afgive en meget stor dyrtidsportion og betale en ekstraskat; det er lidt svært at motivere. Men jeg vil da gerne se på et sådant spørgsmål, hvis man mener, der er en uretfærdighed her, og også hvis man kan påvise andre ting af lignende karakter.

Med hensyn til stimuleringen af beskæftigelsen gennem særskatten vil jeg gerne sige: ja, det er da klart, den kan ikke ligefrem stimulere beskæftigelsen, det er der jo heller ikke tale om. Der er tale om at finde en vis balance til sikring af beskæftigelsen på længere sigt, og vi må ikke glemme, at når den særskat kommer, så er vi jo inde i 1968, endda et godt stykke inde i 1968, i en anden økonomisk situation end den, vi har i dag, og at det er et forholdsvis lille beløb, en 300-350 mill. kr.

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Møller, som jeg helt rigtigt glemte at svare på spørgsmålet vedrørende tidspunktet for ekstraskatten, at jeg regner med, at den skal gælde for 1968-69, men være gennemført, inden kildeskatten træder i kraft. (Poul Møller: Og opkrævet?). Ja, opkrævet, inden kildeskatten træder i kraft.

Der blev også spurgt, om det var let at administrere den nye skat. Jeg tror desværre, jeg må sige, at det er ikke let at administrere den nye skat; vi pålægger skattemyndighederne en byrde her, som vi naturligvis helst ville undgå, men det er vel nødvendigt.

Og så endelig spørgsmålet om skatterne. Når jeg kom med bemærkningen til hr. Poul Møller, var det jo ikke, fordi jeg ikke erkendte og forstod sammenhængen — altså at det er klart, at vi ikke havde fået omkostningsstigningen, hvis vi ikke havde devalueret. Min bemærkning var rettet til hr. Poul Møllers udtalelse om, at vi, regeringen, altid kom med ønsker om at indføre højere skatter; det var ligegyldigt, om situationen var den ene eller den anden, vi skulle altid klare problemerne ved at indføre højere skatter. Dét kan man da nok have lov til og også have ret til at pege på, at det var jo netop den måde, hr. Poul Møller ville løse denne situation på, det var ved at komme med en skat på 400, 500,